

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 września 2012 r.

DOLiS/DEC- 912/12/58578, 58581

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 2, w zw. z art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana R. B., na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [...] przez R. S.A.,

Odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana R. B. (dalej: Skarżący) na udostępnienie jego danych osobowych na stronie internetowej [...] przez R. S.A.; dalej: Spółka. Skarżący wskazała, iż na stronie internetowej Spółka zamieściła jego dane osobowe w zakresie jego imienia, nazwiska oraz adresu. W związku z powyższym Skarżący wniósł o ”podjęcie działań zmierzających do usunięcia moich [Skarżącego] danych”.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

- 1) Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie Umowy stałej obsługi wierzytelności z dnia [...] stycznia 2012 r. oraz Umowy powierzenia danych osobowych z dnia [...] stycznia 2012 r. pomiędzy Spółką i „T. Sp. z o.o.” Spółką Komandytowo-Akcyjną.
- 2) „T. Sp. z o.o.” spółka komandytowo-akcyjna jest administratorem danych osobowych Skarżącego, które pozyskała od P. S.A. na podstawie przelewu wierzytelności z dnia [...] grudnia 2011 r. Na podstawie ww. umowy P. S.A. przeniosła na „T. Sp. z o.o.” prawo do wierzytelności z tytułu zaległości w opłatach za usługi telekomunikacyjne, z których korzystał Skarżący. W wyniku tego przelewu Skarżący stał się dłużnikiem „T. Sp. z o.o.”.
- 3) Spółka publikuje dane osobowe Skarżącego na stronie internetowej [...] w imieniu administratora danych osobowych - „T. Sp. z o.o.” w celu realizacji postanowień umowy stałej obsługi wierzytelności.
- 4) Na stronie internetowej [...] Spółka ujawniła dane Skarżącego w zakresie: imię i nazwisko, dane teleadresowe, numer PESEL, dane finansowe dotyczące zadłużenia.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że ocena, czy Skarżący słusznie został uznany za dłużnika P. S.A. (a następnie w drodze sprzedaży wierzytelności T. Sp. z o.o.) nie należy do kompetencji Generalnego Inspektora, gdyż nie jest on upoważniony do oceny czy roszczenie o zapłatę jest zasadne. Jedynym podmiotem, który mógłby wypowiedzieć się w tej kwestii oraz wydać wiążące rozstrzygnięcie jest sąd powszechny, gdyż kwestia dotycząca dochodzenia roszczeń od Skarżącego, wynikających z wierzytelności należy do stosunków z zakresu prawa cywilnego, do których rozpoznawania, na podstawie art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.), powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy. Ponadto w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt II SA/Wa 1333/04) Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie jest uprawniony do dokonania oceny stosunku cywilnoprawnego i wykładni przepisów prawa cywilnego dla potrzeb sprawy administracyjnej”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej ustawą, może natomiast zbadać, czy u podstaw przetwarzania przez R. S.A. danych osobowych Skarżącego znajdowała się jedna z przesłanek określonych w przepisach tejże ustawy.

Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania, przy czym każda z nich ma charakter autonomiczny. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Jak wskazuje art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Prawo wierzyciela do dochodzenia swych roszczeń wynika także z przepisów ustawy Kodeks cywilny. Art. 353 § 1 tego aktu prawnego stanowi bowiem, iż zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Z ugruntowanego orzecznictwa sądowo – administracyjnego wynika ponadto, że prawem wierzyciela jest poszukiwanie dłużnika celem wyegzekwowania przysługującej mu należności. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Wskazać należy, że w świetle art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.) wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelności na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 ww. przepisu). Rozstrzygającym wątpliwości

dotyczące legalności przetwarzania danych w związku z cesją wierzytelności, jest wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. Akt I OPS 2/2005), z którego wynika, że można przekazywać firmom windykacyjnym dane dłużników bez ich zgody, jednakże trzeba wyważać między ochroną ich praw i wolności obywatelskich oraz prywatnością, a interesami wierzycieli.

R. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącego w oparciu o art. 31 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tym przepisem powierzenie przetwarzania danych innemu podmiotowi, może nastąpić w drodze umowy zawartej na piśmie. Ponadto podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. W niniejszej sprawie przedmiotowe powierzenie nastąpiło między „T. Sp. z o.o.” spółka komandytowo-akcyjna, wierzycielem i administratorem danych Pana R. B. i R. S.A. na podstawie Umowy stałej obsługi wierzytelności z dnia [...] stycznia 2012 r. oraz Umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych z dnia [...] stycznia 2012 r. W umowie wskazano, że celem powierzenia danych osobowych jest stała kompleksowa obsługa prowadzonej przez „T. Sp. z o.o.” działalności inwestycyjnej polegającej m.in. na windykacji wierzytelności rozumianych jako uprawnienie do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego wynikającego z różnych stosunków prawnych zawieranych w obrocie gospodarczym, tj. wypełnianie prawnie usprawiedliwionego interesu wierzyciela. Na mocy ww. umowy R. S.A. m.in. samodzielnie ustala proces windykacyjny i podjęte czynności dla każdej wierzytelności, a także wystawia na sprzedaż pojedyncze wierzytelności poprzez ogłoszenia publiczne.

W ocenie Generalnego Inspektora udostępnienie danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej [...] znajduje prawne uzasadnienie również w art. 66 Kodeksu cywilnego, który stanowi, iż oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności bezsporne jest, że wierzytelność tę należy skonkretyzować. Spółka oferując do sprzedaży wierzytelności ujawniła informacje o imieniu i nazwisku Skarżącego, wysokości i podstawach zadłużenia oraz mieście, nazwie ulicy i kodzie pocztowym. Spółka wskazała, że „pełne dane adresowe i finansowe dłużnika zostaną udostępnione w momencie zakupu wierzytelności”. Wobec powyższego Spółka na stronie internetowej ujawniła tylko część danych osobowych Skarżącego, niezbędnych do skonkretyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży. Ponadto, udostępnienie przez Spółkę na stronie internetowej [...] danych osobowych Skarżącego nie może być oceniane jako naruszające jego prawa i wolności. Skarżący jako dłużnik musi liczyć się z tym, że popadając w zwłokę w spełnieniu zobowiązania jego prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na dochodzenie przez wierzyciela należnych kwot. W przeciwnym wypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której dłużnik, powołując się na prawo do ochrony danych osobowych, skutecznie uchyliłby się od spoczywającego na nim obowiązku spełnienia świadczenia i sytuacja taka ograniczałaby prawo wierzyciela do uzyskania należnej zapłaty.

Reasumując, mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że przetwarzanie przez R. S.A. danych osobowych Skarżącego znajduje prawne uzasadnienie w przepisie art. 31 ustawy, Spółka jest bowiem podmiotem, któremu administrator danych osobowych powierzył ich przetwarzanie w celu i zakresie wskazanych w zawartej między ww. podmiotami umowie.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).